

Etter utvekslingsopphold. Mimmi Heireth.
Wien 2016.

Jeg studerer sykepleie tredje året og jeg var på utveksling i Østerrike i 3 måneder. Der hadde jeg hjemmesykepleiepraksis og fikk i tillegg være på ortopedisk avdeling på et sykehus halvparten av tiden. I Østerrike tilhørte jeg skolen FH Campus Wien selv om jeg var i praksis. Gjennom praksisen hadde jeg flere samtaler med min lærer på skolen. Det var fint å reflektere over forskjellige situasjoner jeg opplevde i praksis.

I hjemmesykepleien gikk jeg med en sykepleier gjennom hele perioden. Vi gikk til de samme pasientene hver dag som var fint, for da ble jeg godt kjent med pasientene og de visste godt hvem jeg var. Veilederen min kunne litt engelsk, og sammen kommuniserte vi fint ved å blande både tysk og engelsk. Veilederen min var tålmodig og tok seg tid til å forklare. Jeg syns det var spennende og interessant å møte de forskjellige pasientene, og standarden på hvordan de bodde varierte stort. Det var trist å se pasienter som bodde helt alene i en mørk leilighet i en stor blokk. Noen hadde ikke varmtvann og de var veldig sparsomme på utstyret de brukte i for eksempel stell. I Norge er terskelen på å for eksempel bytte til rene kluter og håndklær hver dag lav, mens i hjemmesykepleien i Wien byttet de ikke før etter 1-2 uker. Det ga inntrykk å se hvordan menneskene levde, og at selv om Wien ikke er så langt unna Norge, kan forskjellene være store. Mange fattige mennesker og mange ensomme og enslige. Mange av de jeg møtte ga skikkelig inntrykk på meg og vet jeg at jeg kommer til å tenke lenge på de.

På sykehuset fikk jeg en veileder, men jobbet med forskjellige sykepleiere gjennom perioden. Jeg var også med på operasjoner to dager, og en dag med fysioterapeutene. Sykehuset jeg var på, var et katolsk sykehus og på min avdeling var det ei nonne som var avdelingsleder. Alle de ansatte hadde stor respekt for lederen. Hun hadde for eksempel egen plass rundt bordet, og ingen snakket i munn på henne hvis hun snakket. Det var interessant å se, for jeg føler at i Norge har vi jo stor respekt for sjefen vår, men den respekten blir gjengjeldt like mye. På avdelingen var de svært strenge på at jeg bare skulle snakke tysk og at alle skulle snakke tysk til meg. Dette var jo naturligvis utfordrende, men med øving og en positiv innstilling kan man klare det meste. Det var spennende å jobbe på sykehus. For å få en følelse av å virkelig jobbe på dette sykehuset, jobbet jeg 12 timers-vakter som de vanlige ansatte. Det var både slitsomt og lærerikt og det har gjort at jeg setter stor pris på arbeidsforholdene i Norge.

Jeg var på utveksling i femte semester, altså høsten 2016. Siden vi fortsatt hadde forelesninger hjemme i Norge, var jeg ikke med på introduksjonsuken i Wien med de andre utvekslingsstudentene fra andre land. De startet med det tidlig i september og jeg dro ikke før midten av september. Dette var litt synd, siden da mistet jeg «sjansen» på å bli kjent med de andre studentene fra starten. Men FH Campus hadde et «Cultur-program» hvor de viste forskjellige steder av byen, historien, konserter og museer. Dette deltok jeg på gjennom tiden jeg var der, men siden jeg også jobbet i praksis, både dag og kveld var det ikke alltid jeg hadde mulighet til å være med på kulturprogrammet.

Jeg reiste med tre andre studenter fra Høyskolen i Østfold. På forhånd fant vi studentboliger for utvekslingsstudenter og hadde i god tid ordnet med bosted. Hvis man ønsket, kunne man bli hentet på flyplassen og bli kjørt direkte til bostedet. Dette kostet også en del penger, så vi valgte å finne fram selv som gikk fint. Vi bodde sammen i et kollektiv som var veldig fint. Det ble mange timer rundt kjøkkenbordet hvor vi reflekterte og snakket om hvordan vi hadde det i praksis. Vi hadde et stort rom hver med felles kjøkken og bad. Dette betalte vi 470 Euro

for i måneden. Vi bodde sentralt og rett ved undergrunnen som passet oss bra, siden vi ofte måtte reise langt, enten det var i hjemmesykepleiepraksisen eller til sykehuset.

Når man drar på utveksling til et annet land kan man ønske seg en «Buddy». En buddy er en som tar seg av deg og kan vise deg rundt i byen. Jeg var selv en «buddy» her i Norge i fjor, og syns det var kjempegøy! Både jeg og de andre ønsket seg buddy, og på den måten ble vi kjent med folk som var fra Wien og gikk selv på FH Campus. Blant annet reiste vi litt sammen med hun ene og hun viste oss rundt i byen.

Wien ligger jo sentralt i Europa og det å få reise rundt var veldig gøy! Vi reiste til Salzburg, Praha, Budapest og Bratislava. Vi reiste med tog eller buss som var veldig lettvinnt og noe billig. I løpet av 3 måneder var jeg i fire forskjellige land og besøkte fem forskjellige byer.

Selv om vi reiste en del, har byen Wien masse å tilby. Wien er en stor by med 1,7 millioner innbyggere. Her fantes det fantastiske bygninger, museer og lange shoppinggater. Over alt var det noe å se og det var veldig mange turister der. Spesielt i november-desember når julemarkedene begynte å komme.

Jeg har lært masse av å dra på utveksling. Jeg har lært mye om meg selv og det å utfordre seg selv så mye, har gjort at jeg er mye mer trygg på meg selv og mine valg jeg tar. Jeg føler jeg har vært veldig heldig som har hatt mulighet til å dra, og fått sett store forskjeller på helsevesenet i Østerrike i forhold til Norge. Det har gjort at jeg setter nå mye mer pris på helsevesenet i Norge. Men samtidig har vi mye å lære av hverandre, for eksempel det med tidspress i hjemmesykepleien. I Wien hadde vi god tid til hver enkelt pasient.

Jeg har også fått lært og oppleve hvordan det er å være i et land hvor man ikke kan språket flytende. Det kan føles håpløst og man kan føle seg utenfor hvis man ikke henger med på hva samtalen handler om, i for eksempel på rapporten om morgenen. Det tenker jeg er relevant og viktig og reflektere over i disse dager.

Jeg vil anbefale alle de som kan å reise på utveksling. Det er kjempegøy og man møter så mange forskjellige mennesker. Det er gøy å bare bo i en annen by og få lære om historien og kulturen til et annet land. Det er lurt å reise til et land, der du behersker språket som blir snakket der, og ikke bare engelsk. Dette er noe jeg selv har tenkt på, og jeg angrer på at jeg ikke brukte mer tid på å lære meg tysk bedre. Men etter hvert som man både bor og jobber i en tysktalende land, er det overraskende hvor fort og mye man lærer! Nå føler jeg Wien hører litt til meg, og jeg gleder meg til å reise tilbake.

-Utsikt fra slottet i Salzburg.

-Fra natur-historisk museum i Wien. Dette museet har et av verdens største samlinger og er et av de viktigste museene i Europa.

-Fra et av de mange slottene i Wien. Her Belvedere med julemarked utenfor.

-Stephansdom. Den mest kjente katedralen i Wien. Den ligger i sentrum.

-Karianne, meg og Hilde i kollektivet vårt.